

**“Val més bona gana
...que bons contes”**

O

CONTES AMB UN GUST DE POCA COSA

Allò de que

“val més bona gana que bons contes, o més ben dit bona vianda”, vol dir que qui té bona gana s’espavila i troba vianda fins i tot sota les pedres (i ben bona que li sembla). O sinó que ho preguntin a aquells soldats que, quan no hi havia guerra, s’havien d’espavilar (de vegades massa i tot) perquè no saben on anar ni què menjar.

Narrador: ALBERT ESTENGRE

**(Es demana al públic que vingui amb un gra d’all o una cebeta o una herbeta per poder fer un “caldet”.
Si pot ser, és clar!)**

DESCRIPCIÓ DE LA SESSIÓ :

Quan el públic entra a la sala troba herbes i alls repartits.

A la sessió s'hi expliquen contes de soldats. Una mica de com és la soldadesca. De tant magre que la passen a l'hora de menjar quan el rei se'n desfà perquè ja ha acabat la guerra.

FEM UNA SOPA

Un dels contes és el de la sopa de pedres. En el moment en que el soldat del conte demana menjar per tirar a l'olla al públic que se'l mira. El narrador, fent de soldat, recull les herbes i alls que hi ha repartits i en fa un "caldo" (que porta fet de casa i que esta amagat dins d'una doble olla) que, en acabar la sessió, es reparteix entre el assistents que en vulguin fer un tast.

DURADA

Aproximadament 60 minuts.